

Tzav - 'Gebied' - 5786.

Leviticus 6 : 8 - 8 : 36.

Jeremia 7:21-8:3; 9:22-23 & Hebreëen 7:23-8:6.

De parashah Tzav begint met het gebod van het "Olat ha'tamid" - het eeuwigdurende brandoffer. Het vuuroffer was een dagelijks offer op de ochtend en de avond - een klein schaap.

Ook werd er tweemaal per dag een "mincha" offer - meeloffer, meel gemengd met olijfolie, gekneed tot een deeg en daarna gezouten en geofferd met geurende kruiden, het werd geheel verbrand en niet gegeten.

De priester bracht het meeloffer voor zichzelf, het was niet kostbaar, maar omdat hij dienst moest doen moest hij eerst zichzelf verzoenen doormiddel van het mincha offer. Voor het volk was dat bemoedigend, de priesters die voor het volk verzoening brachten moesten zelf ook verzoend worden, zo kom je op hetzelfde niveau. Omdat het offer niet kostbaar was, konden de armen ook hun bijdrage geven zonder dat zij zich hoefden te schamen.

Voordat het dagelijkse brandoffer geofferd werd moest eerst de as van het altaar verwijderd worden. Een priester die daarvoor dienst deed maakte zich gereed door rituele wassing en nam een hand as van het altaar en bracht dit in een zilveren pan naar de oostkant van het altaar waar het op een speciale plaats werd neergelegd. De rest van de ashoop werd door de andere priesters in het midden van het altaar op een hoop gelegd, de berg as was vanwege de grootte voor iedereen goed zichtbaar, als een zichtbaar teken van de volbrachte offers.

Om een beeld te vormen van het brandofferaltaar vertelt de midrash het als volgt:

Op het altaar waren drie plaatsen waar vuur brandde. Aan de oostkant, Ma'aracha gedola (grote houtstapel) hier werd op geofferd, op de zuidwestkant een kleinere houtstapel hier werd het vuur gehaald voor het reukoffer in het heilige. Een derde houtstapel kon op elk ander gedeelte van het altaar geplaatst worden en diende als altijd brandend vuur wat nooit uitging. In het midden tussen de vuren lag de tapoe'ach(ashoop). Op de rand van het altaar zaten twee gaten, één voor water (voor soekot waterceremonie) en één voor wijn. Om op het altaar te komen was er een helling waar de priesters op en af liepen en rondom was een verhoogde rand waar men tegen de zijkant van het altaar bloed plengde.

De openingszin van de parasha Tzav (gebieden) is : wajedabeer Adonaiel Mosjé lemor tzav et Aharon wa'et be'nei lemor (De Eeuwige sprak tot Mosjé, zeggende: gebied Aharaon en zijn zonen, zeggende:) Opmerkelijk is dat in het tekstgedeelte: (Mosjé zeggende gebied) Mosjé lemor tzav et dat de laatste letters in omgekeerde volgorde "Torah" spellen (baal ha'turim)

משה לאמר צו את

Is niet Mijn woord zó: als een vuur (Jer. 23:29)

Gods Torah die met vuur op de berg is gegeven wordt vergeleken met vuur.

Gij zult zorgdragen mijn offergave, mijn spijze (lechem - brood), als mijn vuuroffers, een lieflijke reuk voor Mij, op de bepaalde tijd aan Mij te brengen (Num 28:2). De offers worden brood genoemd. (zie ook Deut. 8:3)

De stoffelijke wereld kan niet zonder voedsel bestaan, maar de wereld kan ook niet zonder Torah bestaan, (volgens de Joodse wijzen is Torah-studie de ziel van de schepping). Het dagelijkse vuuroffer in zijn geheel heeft verband met Gods Torah. Het bestuderen van Torah verbindt ons met de Eeuwige, het doen van Zijn wil is het doen van Zijn woord.

Volgens de Joodse uitleggers diende het voortdurend brandende vuur als een ladder voor de engelen. Het koperen altaar wordt vergeleken met de voeten van de engelen. (Denk ook aan Mano'ach en zijn vrouw die de engel des Heren in de vlam van het altaar zagen omhoog stijgen)

Sinds de verwoesting van de tempel is er geen dagelijks offer meer, daarom wordt het dagelijkse gebed gezien als een vervanging van de offers.

Door het vernieuwde verbond door Jeshoea zijn dood en opstanding en uitstorting van Gods Geest is het eeuwig brandend vuur in de harten van de gelovigen. Dat zijn Torah en Geest die onlosmakelijk met elkaar zijn verbonden. (Als voorbeeld: de letters in de Torah hebben geen medeklinkers maar worden weergegeven door puntjes en streepjes, maar gezamenlijk weet je de klank en betekenis, de letters worden door de adem 'door de geest' uitgesproken)

Jeshoea zegt dat wij de Vader moeten aanbidden in geest en waarheid, want God is Geest.

God zelf is de waarheid en Zijn heilige Torah onze levensgids is de waarheid.

Jeshoea die Torah onderwees is de waarheid.

De aanbedding van God de Vader vanuit het eerste Torah gebod is puur vanuit liefde.

God liefhebben boven alles, het grote gebod.

Laten wij ons daarop richten om elke dag de Eeuwige Vader vanuit liefde en dankbaarheid te aanbidden, dankbaarheid voor wat Jeshoea als bemiddelaar voor ons heeft gedaan.

Allen een gezegende Shabbat.

Roelof